

^{۱۱} عباس میلانی، این مسأله را از قول اکبر اعتماد، اولین رئیس انرژی اتمی ایران در سال ۱۳۵۲، نقل قول می‌کند. رک:

میلانی، *معمای هویدا*، ص ۳۱۵-۳۱۳

^{۱۲} فردوست، همان، ص ۴۱۷

^{۱۳} جهانگیر آموزگار، و فراز و فرود *دودمان پهلوی*، مرکز ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۷۶، ص ۵۰۰

^{۱۴} غلامرضا نجاتی، *تاریخ ۲۵ ساله ایران*، نشر رسا، ج ۱، ۱۳۷۹، ص ۱۷۲

^{۱۵} فردوست، ج ۲، ص ۴-۴۰۲

^{۱۶} همان، ج ۲، ص ۴۱۷

^{۱۷} همان، ج ۲، ص ۴۱۸

^{۱۸} البته لازم به ذکر است این وضعیت مالی او تا سال ۱۳۴۴ است. از فعالیت‌های اقتصادی بعدی او اطلاعات کمتری در دست داریم. به یک نمونه از فعالیت‌های اقتصادی او در اواخر عمر رژیم پهلوی توجه کنید: ساواک طی گزارشی اعلام کرد: جعفر شریف امامی و آقای بوشهری و دو نفر دیگر شرکت تکنیساز را با سرمایه ۷۰۰ هزار تومان تأسیس کرده‌اند که در رشته‌های مختلف فعالیت می‌کند. شریف امامی و بوشهری از نفوذشان برای پیشبرد کار در مناقصات دولتی در ایران استفاده می‌کنند. این شرکت در طرح شهرسازی شیکاگو که حدود ۳۵ میلیون دلار بود شرکت نموده بود. وام‌های دریافتی این شرکت از بانک‌های ایران، به خصوص بانک توسعه صنعتی، با استفاده از نفوذ این دو نفر است. میلانی همان صفحه

۳۶۹

^{۱۹} فردوست ج ۱، ص ۲۱۷

^{۲۰} همان، ج ۲، ص

^{۲۱} نجفقلی یسیان، *معماران عصر پهلوی*، انتشارات علمی، تهران، ۱۳، ص ۷۰۰-۶۹۹

^{۲۲} فردوست، ج ۲، ص ۴۱۲

^{۲۳} همان، ج ۲، ص ۴۰۸-۴۰۹

^{۲۴} پاسخ به تاریخ، به نقل از نجاتی، همان، ج ۲، ص ۸۶

^{۲۵} میلانی همان ص ۳۹۴

فصل ۲۱۳